

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Oulíkové, soudce Richarda Galise a soudkyně Martiny Kotouček Mikoláškové ve věci

žalobkyně: **ZPĚTNÝ LEASING, s.r.o.**, IČO: 11850400
sídlem Nová výstavba 218, Obrnice
zastoupená advokátkou Mgr. Rebekou Mořovskou Židuliakovou
sídlem Krátký lán 138/8, Praha 6

proti

žalovanému: **Celní úřad pro Středočeský kraj**
sídlem Washingtonova 11, Praha 1

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,

takto:

- I. Žaloba se odmítá v části, kterou se žalobkyně domáhá určení nezákonnosti zásahu žalovaného, k němuž došlo dne 25. 6. 2024 v čase kolem 4:00 hodin a který spočíval v nepravdivém tvrzení o dluhu žalobkyně a vznesení požadavku na úhradu 8 600 Kč pod pohrůžkou zadržení či odejmutí tabulky státní poznávací značky motorového vozidla, nebo zabránění motorovému vozidlu v jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla.
- II. Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žaloba

1. Žalobkyně se žalobou na ochranu před nezákonným zásahem podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), domáhá určení nezákonnosti zásahu žalovaného, ke kterému došlo dne 25. 6. 2024 v čase kolem 4:00 hodin, a jenž spočíval v nepravdivém tvrzení o dluhu žalobkyně, vznesení požadavku na úhradu 8 600 Kč pod pohrůžkou zadržení či odejmutí tabulky státní poznávací značky motorového vozidla, nebo zabránění motorovému vozidlu v jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla a výběru částky 8 600 Kč od žalobkyně zaplacené prostřednictvím řidiče žalobkyní provozovaného motorového vozidla.
2. Žalobkyně tvrdí, že byla fakticky přinucena zaplatit částku 8 600 Kč bez právního důvodu, resp. z důvodu údajného daňového nedoplatku na splatné a pravomocně uložené pokuty. Celník žalovaného dne 25. 6. 2024 v čase kolem 4:00 hodin zastavil vozidlo provozované žalobkyní za účelem silniční kontroly. Řidiči M. B. sdělil, že je nutné, aby zaplatil nedoplatek provozovatelky vozidla (žalobkyně), jinak budou vozidlu zadrženy tabulky registrační značky, nebo mu bude zabráněno v jízdě technickým prostředkem, a to do té doby, než žalobkyně uhradí nedoplatek. Žalobkyně nedoplatek ve výši 8 600 Kč zaplatila prostřednictvím řidiče bezhotovostním převodem (platební kartou).
3. Nezákonnost zásahu spočívá v tom, že žalobkyně v době zásahu neměla žádný nedoplatek na pokutě za přestupek podle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ani zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě. Žalovaný proto nebyl oprávněn o žalobkyni tvrdit, že nedoplatek má, ani se dožadovat jeho uhrazení pod pohrůžkou zadržení registračních značek, či zablokováním vozidla. Nebyl oprávněn vyžadovat finanční prostředky ani po řidiči. Neexistovala žádná pravomocná a splatná rozhodnutí, s jejichž úhradou by byla žalobkyně v prodlení.
4. Přímé zkrácení na svých právech žalobkyně spatřuje v tom, že byla prostřednictvím řidiče vozidla přinucena k zaplacení částky 8 600 Kč, ačkoliv nic nedlužila. Přestože částku zaplatil řidič, na právech byla krácena žalobkyně, neboť nedoplatek byl evidován na její jméno a prostředky byly řidičem zaplacený na žalobkynin účet. Pokud by se řidič výzvě nepodvolil, bylo by zadrženo vozidlo provozované žalobkyní, které by jí po uhrazení nedoplatku bylo vydáno. Podle žalobkyně je tedy rozhodující, že údajný nedoplatek měla ona. Finanční prostředky byly následně připsány na daňový účet žalobkyně.
5. Postup žalovaného má povahu zásahu, přestože zákon č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky (dále jen „zákon o celní správě“), v § 35e připouští podání stížnosti. Nejde totiž o opravný prostředek, jehož výsledkem by bylo rozhodnutí podle § 65 s. ř. s. Žalobkyně poukazuje na judikaturu týkající se výběru kauce, která dospěla k závěru o tom, že se jedná o zásah. Výzva k zaplacení nedoplatku pod pohrůžkou odebrání tabulek registrační značky, nebo zablokování vozidla je faktickým úkonem, a nikoliv rozhodnutím.
6. Zásah byl i zaměřen přímo proti žalobkyni. Hrazeno bylo na její účet z důvodu nedoplatku na daňovém účtu. Nebýt žalobkyně, žádný zásah by se nestal. Finanční prostředky byly vyžadovány z důvodu údajného dluhu žalobkyně a byly hrazeny v její prospěch. Žalovaný hrozil odebráním tabulek registrační značky, které se vydávají žalobkyni jako provozovatelce. Ta si je i následně může vyzvednout (§ 35d odst. 2 zákona o celní správě).

Žalobkyni zásahem žalovaného vzniká závazek vůči řidiči, který na příkaz žalovaného plnil ve prospěch žalobkyně. Jednalo se o situaci podle § 164 odst. 4 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, neboť platba sice nebyla provedena žalobkyní, ale je tak na ni pohlíženo.

7. Žalobkyně se domáhá toliko určení nezákonnosti zásahu, neboť je nutno rozlišit samotný požadavek na výběr peněz od následného nakládání s nimi, resp. jejich zadržování. Ty se totiž stávají daňovým přeplatkem a mohou být užity na úhradu jiné daně. Výrok požadující vrácení peněz by tak nemusel být vykonatelný.

Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný uvádí, že Celnímu úřadu pro Ústecký kraj byly k vymožení postoupeny celkem tři pokuty uložené podle zákona o silničním provozu: Městského úřadu Černošice ze dne 3. 11. 2023 (pokuta 5 000 Kč a náklady správního řízení 1 000 Kč, ke dni 24. 6. 2024 zbývalo k úhradě 3 500 Kč), Městského úřadu Veselí nad Moravou ze dne 12. 9. 2023 (pokuta 2 500 Kč a náklady správního řízení 1 000 Kč, k úhradě zbývalo 3 500 Kč) a Městského úřadu Vimperk ze dne 27. 3. 2024 (pokuta 1 600 Kč, k úhradě zbývalo 1 600 Kč). Tyto neuhrazené pokuty v celkové výši 8 600 Kč byly zapsány do Centrální evidence přeplatků a nedoplatků (CEPAN). Dne 24. 6. 2024 příslušníci celní správy požadovali po řidiči motorového vozidla (M. B.) uhrazení nedoplatku na dopravní pokutě provozovatele kontrolovaného vozidla. Existence nedoplatku byla ověřena v aplikaci CEPAN. Řidič nedoplatek ve výši 8 600 Kč za provozovatele na místě dobrovolně uhradil. V průběhu kontroly nepředložil žádný doklad prokazující úhradu nedoplatku na pokutách provozovatele, a proto po něm byla požadována úhrada nedoplatku evidovaného v CEPAN. Po úhradě obdržel doklad prokazující úhradu nedoplatku (stvrzenku z platebního terminálu). Hlídka tedy vybrala pokuty v souladu s § 35b odst. 1 písm. b) zákona o celní správě. Řidič nepředložil žádný doklad o tom, že pokuty byly uhrazeny nebo nebyly vůbec uloženy. Obdržel stvrzenku o úhradě pokut dle § 35 odst. 4 písm. b) zákona o celní správě. K zadržení tabulek státní poznávací značky a zabránění v jízdě motorového vozidla při tomto úkonu nedošlo.

Podmínky řízení

9. Jednou z podmínek řízení o žalobě podle § 82 s. ř. s. je i *myslitelné tvrzení nezákonného zásahu*. Tato podmínka řízení chybí, je-li zjevné a nepochybné, že jednání popsané v žalobě nemůže být vzhledem ke své povaze, původci či jiným okolnostem „zásahem“ ve smyslu legislativní zkratky v § 82 s. ř. s., i kdyby byla všechna tvrzení žalobce pravdivá. Soud zde zejména přihlíží k závěrům ustálené judikatury, jež dále vysvětluje, které úkony veřejné správy nezákonným zásahem nejsou a nemohou být. Nedostatek této podmínky řízení vede k odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (viz bod 115 rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, dále jen „NSS“, ze dne 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019 – 39, č. 4178/2021 Sb. NSS, ŽAVES).
10. Žalobou napadený zásah se v podstatě sestává ze tří dílčích jednání žalovaného: nepravdivé tvrzení o dluhu žalobkyně (nedoplatku na pokutách); vznesení požadavku na úhradu částky 8 600 Kč pod hrozbou zadržení tabulek registrační značky vozidla provozovaného žalobkyní, nebo zabránění v jízdě; a výběru částky 8 600 Kč od žalobkyně zaplacené prostřednictvím řidiče. Judikatura NSS k institutu kauce podle § 125a zákona o silničním provozu již přitom dospěla k závěru, že samotná výzva policisty k uhrazení kauce ještě nepředstavuje zásah. Tím je až její výběr, tedy faktické převzetí peněžních prostředků a jejich následné zadržování, nebo alternativně zablokování či odtahování vozidla (viz rozsudek ze dne 15. 5. 2014, č. j. 9 As 37/2014 – 43, č. 3074/2014 Sb. NSS). Jak připouští i sama žalobkyně,

institut kauce je obdobný postupu podle § 35b a násl. zákona o celní správě. Obojí spočívá ve výzvě správního orgánu k zaplacení určité částky (kauce či nedoplatku na pokutách) pod hrozbou odebrání tabulek registrační značky, nebo zajištění vozidla technickým prostředkem (viz § 124c odst. 1 zákona o silničním provozu a § 35c odst. 1 zákona o celní správě). Ostatně i důvodová zpráva k zákonu č. 418/2021 Sb., jímž byl institut zabránění v jízdě zaveden do zákona o celní správě (resp. i zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky), uvádí, že přijatá právní úprava je založená na obdobném principu jako legislativní úprava kaucí podle zákona o silniční dopravě, zákona o silničním provozu a zákona o pozemních komunikacích, tedy vychází z principu „uhrazení nedoplatku nebo imobilizace vozidla“.

11. Na základě citované judikatury má soud za to, že samotná pohrůžka zadržení (odejmutí) tabulek registrační značky, anebo zabránění v jízdě použitím technického prostředku, nemůže být ze své povahy „zásahem“ ve smyslu legislativní zkratky dle § 82 s. ř. s. Totéž platí i pro (údajně nepravdivé) tvrzení o dluhu žalobkyně jako provozovatelky vozidla. To je totiž jen imanentní součástí výzvy k uhrazení nedoplatku. Sama žalobkyně ani nespécifikuje, jak by tato jednání žalovaného mohla zasahovat do jejích práv. V tomto směru tvrdí jen tolik, že pokud by se výzvě nepodvolila, bylo by zadrženo vozidlo, jehož je provozovatelkou; a že celníci hrozili odebráním tabulek registrační značky, které se vydávají právě provozovateli vozidla (ohledně dopadů nepravdivého tvrzení o dluhu do své právní sféry žalobkyně neuvádí vůbec nic). Žalobkyně ovšem pomíjí, že k zabránění v jízdě ani k zadržení tabulek nikdy nedošlo (což je mezi účastníky nesporné). Jak plyne z výše citovaného rozsudku NSS, teprve tyto úkony by mohly představovat zásah ve smyslu § 82 s. ř. s.
12. Soud tedy uzavírá, že (nepravdivé) tvrzení o dluhu žalobkyně na pokutách a vznesení požadavku na úhradu částky 8 600 Kč pod hrozbou zadržení tabulek registrační značky vozidla provozovaného žalobkyní, nebo zabránění v jízdě nemohou představovat zásah podle § 82 s. ř. s. Není tak splněna podmínka řízení spočívající v myslitelném tvrzení zásahu. Soud proto žalobu v této části prvním výrokem odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
13. Jde-li o zbývající část žaloby (zásah spočívající ve výběru částky 8 600 Kč), soud ověřil, že žaloba je včasná (§ 84 odst. 1 s. ř. s.), přípustná (§ 85 s. ř. s.) a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Poté přistoupil k posouzení věci samé. Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu (§ 87 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě soud rozhodl bez jednání na základě listin předložených účastníky v souladu s § 115a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s § 64 s. ř. s. (viz rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 20. 7. 2022, č. j. 54 A 50/2021 – 38, bod 16). Účastníci se ve stanovené lhůtě nevyjádřili k výzvě soudu, zda s takovým postupem souhlasí. Soud proto v souladu s § 101 odst. 4 o. s. ř. (ve spojení s § 64 s. ř. s.) předpokládal, že proti tomu nemají námítky (o čemž je ve výzvě taktéž poučil).

Skutečnosti zjištěné z listin předložených účastníky

14. Rozhodnutím Městského úřadu Černošice ze dne 3. 11. 2023, č. j. MUCE 200515/2023 OP, byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 5 000 Kč za přestupek podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Rozhodnutí dle doložky nabylo právní moci dne 1. 3. 2024.
15. Rozhodnutím Městského úřadu Veselí nad Moravou ze dne 12. 9. 2023, č. j. MVNM/36990/2023, byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 2 500 Kč za přestupek

podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Rozhodnutí dle doložky nabylo právní moci dne 8. 2. 2024.

16. Příkazem Městského úřadu Vimperk ze dne 27. 3. 2024, č. j. MUVPK-OD 35851/24-BELM, byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 1 600 Kč za přestupek podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Rozhodnutí dle doložky nabylo právní moci dne 17. 4. 2024.
17. U všech tří rozhodnutí požádaly městské úřady podle § 106 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, o provedení exekuce Celní úřad pro Ústecký kraj (viz žádosti o provedení exekuce). O nedoplatech plynoucích z těchto rozhodnutí Celní úřad pro Ústecký kraj vyrozuměl žalobkyni (viz vyrozumění ze dne 10. 5. 2024, 18. 6. 2024 a 19. 6. 2024 včetně doručenek). Dle posledního vyrozumění ze dne 19. 6. 2024 zbývalo žalobkyni uhradit celkem 8 600 Kč (3 500 Kč u rozhodnutí Městského úřadu Černošice, 3 500 Kč u rozhodnutí Městského úřadu Veselí nad Moravou a 1 600 Kč u příkazu Městského úřadu Vimperk).
18. V CEPAN byl s platností ke dni 20. 6. 2024 evidován nedoplatek na rozhodnutí Městského úřadu Černošice ve výši 3 500 Kč, Městského úřadu Veselí nad Moravou ve výši 3 500 Kč a Městského úřadu Vimperk ve výši 1 600 Kč (viz výpis z CEPAN).
19. Dle účtenky z platebního terminálu byla dne 24. 6. 2024 v 4:11 hodin žalovanému zaplacená částka 8 600 Kč prostřednictvím platební karty. Dle výpisu z účtu ke kartě Revolut na jméno M. B. byla dne 25. 6. 2024 zaúčtována odchozí platba ve výši 8 600 Kč.

Posouzení věci

20. Podle § 35b odst. 1 zákona o celní správě celník je oprávněn při kontrole dopravních prostředků a jejich nákladů požadovat po řidiči motorového vozidla uhrazení jeho nedoplatku nebo nedoplatku provozovatele tohoto vozidla na pokutě za přestupek podle zákona o silničním provozu, zákona o pozemních komunikacích nebo zákona o silniční dopravě, umožní-li mu uhrazení tohoto nedoplatku na místě kontroly motorového vozidla v hotovosti a bezhotovostním převodem, k němuž je dán platební příkaz prostřednictvím platební karty, a to pouze v případě, pokud [písm. a)] byla pokuta, jejímž neuhrazením vznikl nedoplatek, uložena celním úřadem, nebo [písm. b)] byl nedoplatek na této pokutě předán k vymáhání obecnému správci daně.
21. Podle § 35c odst. 1 zákona o celní správě není-li nedoplatek podle § 35b odst. 1 uhrazen na místě kontroly motorového vozidla, přikáže celník řidiči jízdu na nejbližší vhodné místo z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích a [písm. a)] zadrží tabulky státní poznávací značky (dále jen „registrační značka“) motorového vozidla; pokud je řidič motorového vozidla odmítne na výzvu celníka vydat, tabulky registrační značky odejme, nebo [písm. b)] zabráni motorovému vozidlu v jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla.
22. Z ustálené judikatury NSS plyne, že žaloba na ochranu před nezákonným zásahem podle § 82 a násl. s. ř. s. je důvodná, jsou-li současně splněny podmínky vymezené v rozsudku ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005 – 65 (č. 603/2005 Sb. NSS). Podle něj žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo přímo proti němu zasaženo (5. podmínka), přičemž zásah nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí hrozit opakování zásahu (6. podmínka). Všechny uvedené podmínky musí být naplněny současně.

23. Žalobkyně brojí proti zásahu žalovaného, který měl spočívat v tom, že od žalobkyně jako provozovatelky vozidla vybral částku 8 600 Kč zaplacenou prostřednictvím řidiče vozidla. Soud se nejprve zabýval tím, zda takový zásah žalobkyni přímo zkrátil na jejích právech (první a druhá z výše uvedených podmínek).
24. Sama žalobkyně připouští, že částka 8 600 Kč byla zaplacená z bankovního účtu řidiče (viz str. 3 žaloby nahoře), čemuž odpovídá i jí předložený výpis z účtu. Jinými slovy nepopírá, že došlo v první řadě k zásahu do vlastnického práva *řidiče*, a nikoliv jí samotné. Přímé zkrácení svých práv žalobkyně dovozuje z toho, že byla žalovanému přinucena zaplatit 8 600 Kč, ačkoliv mu nic nedlužila; a argumentuje, že platbu sice provedl řidič vozidla ze svého bankovního účtu, avšak na (osobní daňový) účet žalobkyně v souladu s § 164 odst. 4 daňového řádu, které rovněž vznikl přeplatek na dani. K tomu je třeba konstatovat, že žalobkynina tvrzení vychází z předpokladu, že žalovanému (byť prostřednictvím řidiče) zaplatila peníze na dluh, který neexistoval. To ale není pravda. Jak vyplynulo z listin předložených žalovaným, žalobkyni byly pravomocně uloženy celkem tři pokuty podle zákona o silničním provozu v celkové výši (včetně nákladů řízení) 11 100 Kč, které byly předány k vymáhání Celnímu úřadu pro Ústecký kraj. Především pak ke dni 20. 6. 2024 žalovaný v CEPAN skutečně evidoval nedoplatek vyplývající z těchto rozhodnutí v celkové výši 8 600 Kč. Žalobkyně nic netvrdí o tom, že by žalovanému cokoliv na tento nedoplatek uhradila (zejména v období do jeho zaplacení řidičem vozidla). Žalovaný tedy do žalobkyniných práv tvrzeným způsobem nezasáhl, neboť žalobkyně nebyla přinucena k zaplacení neexistujícího dluhu a ani jí nevznikl přeplatek na osobním daňovém účtu.
25. Ke stručné zmínce žalobkyně o tom, že jí vznikl závazek (zřejmě myšleno dluh) vůči řidiči, který plnil ve prospěch žalobkyně, lze pro úplnost dodat, že v tom nelze spatřovat *přímý* zásah žalovaného do práv žalobkyně. Naplnění kritéria přímosti dle judikatury vyžaduje, aby se jednání správního orgánu projevilo ve sféře práv a povinností jednotlivce bezprostředně, byť k přímému zásahu může dojít až v důsledku uvedeného jednání. *Podstatné je, zda příčinný řetězec mezi jednáním a přímým zásahem bude zřejmý a natolik „krátký“ a nepodmíněný, aby nemohl být rozmělněn jinými důležitými společně působícími příčinami.* Mezi jednáním správního orgánu a jeho následkem v podobě přímého zásahu do práv nemůže tedy být žádný další zprostředkující mechanismus, který by účinky jednání mohl omezit, modifikovat či zcela vyloučit (viz bod 46 rozsudku NSS ze dne 26. 6. 2024, č. j. 6 As 166/2023 – 56, č. 4625/2024 Sb. NSS).
26. V projednávaném případě žalobkyni případný dluh vůči řidiči nevznikl bezprostředně v důsledku jednání žalovaného, nýbrž v důsledku soukromoprávního jednání třetí osoby (řidiče), který se rozhodl za žalobkyni dluh uhradit (i splnění dluhu je právním jednáním, viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 10. 2021, sp. zn. 28 Cdo 2857/2021). Mezi jednáním žalovaného a následkem v podobě zásahu do práv žalobkyně tedy vstupuje ještě jednání (projev vůle) řidiče, které je další podmínkou toho, aby žalobkyni vznikl dluh z bezdůvodného obohacení na úkor řidiče tím, že plnil cizí (žalobkynin) dluh ve smyslu § 2991 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (případně z jiného soukromoprávního důvodu, např. na základě dohody řidiče s žalobkyní, že za ni dluh zaplatí). Jinými slovy, vedle jednání žalovaného se na zásahu (následku) podílí ještě další důležitá společně působící příčina (jednání řidiče), která nadto ani nemá veřejnoprávní povahu (nelze tedy před ní poskytnout ochranu ve správním soudnictví, viz citovaný bod 46 rozsudku NSS č. j. 6 As 166/2023 – 56 či body 57 a 57 rozsudku *ŽAVES*). Ostatně i sama žalobkyně si je toho nepochybně vědoma, neboť v žalobě několikrát opakuje, že byla přinucena k zaplacení

dluhu *prostřednictvím* řidiče. Sama tak připouští, že případný zásah do jejích práv ze strany žalovaného nebyl přímý, ale toliko zprostředkovaný.

27. Jelikož nebyly splněny již první dvě podmínky důvodnosti zásahové žaloby ve smyslu shora citované judikatury, soud se ostatními nezabýval. Na nedůvodnosti žaloby by nemohly nic změnit.

Závěr a náklady řízení

28. S ohledem na shora uvedené závěry soud žalobu ve zbývajících částech druhým výrokem zamítl jako nedůvodnou (§ 87 odst. 3 s. ř. s.).
29. O náhradě nákladů řízení účastníků rozhodl soud třetím výrokem podle § 60 odst. 1 a odst. 3 věty první s. ř. s. Ve vztahu k odmítnuté části žaloby nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. Ve zbývajících částech předmětu řízení byla žalobkyně neúspěšná, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Žalovanému, který byl naopak úspěšný, žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů ani v této části předmětu řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. prosince 2024

Lenka Oulíková v. r.
předsedkyně senátu